

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΕΥΧΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΕΥΧΟΥΣ	1
1. ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΠΕΡΙΟΧΗΣ	2
1.1. ΦΥΣΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ	2
1.2. ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ	2
1.3. ΓΕΩΛΟΓΙΑ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ	3
1.4. ΧΡΗΣΕΙΣ ΓΗΣ	5
1.5. ΥΔΡΟΛΟΓΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ	5
1.6. ΚΛΙΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ	5
1.7. ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΕΞΕΛΙΞΗ	6
2. ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ	7
2.1. ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ	7
2.1.1. ΠΟΣΟΤΙΚΗ ΥΠΟΒΑΘΜΙΣΗ	7
2.1.2. ΠΟΙΟΤΙΚΗ ΥΠΟΒΑΘΜΙΣΗ	7
2.2. NATURA 2000	8
3. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ	9
3.1. ΓΕΝΙΚΑ	9
3.2. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΜΕΛΕΤΗΣ	9
3.3. ΥΛΙΚΑ	10
3.4. ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ	10
3.5. ΟΔΟΦΩΤΙΣΜΟΣ	11
3.6. ΣΗΜΑΝΣΗ	11

1. ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

1.1. ΦΥΣΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

Το έργο χωροθετείται στο Τοπικό Διαμέρισμα Αγίου Παντελεήμονα, του Δήμου Αμυνταίου, του Νομού Φλώρινας.

Το Τ.Δ. Αγ. Παντελεήμονα είναι ένα μικρό χωριό στα ανατολικά βρίσκεται στα όρια του νομού Φλώρινας και Πέλλας 6 χιλιόμετρα βορειοανατολικά του Αμυνταίου μεταξύ των λίμνων Βεγορίτιδα και Πετρών. Ο οικισμός, είναι κτισμένος στις όχθες της Λίμνης Βεγορίτιδας, μιας από τις μεγαλύτερες και βαθύτερες λίμνες της Ελλάδας, σε υψόμετρο 600μ. Ο Άγιος Παντελεήμονας αριθμεί πάνω από 1000 κατοίκους και αποτελεί Δ.Δ. του Δήμου Αμυνταίου, μαζί με τα Δ.Δ. Φανού, Κέλλης, Κλειδίου, Ξινού Νερού, Πετρών, και Ρόδωνος.

Η Λίμνη, βρίσκεται στα βορειοδυτικά της Ελληνικής και ανήκει στις αλπικού τύπου λίμνες. Κάποτε ήταν η μεγαλύτερη σε έκταση (40 km² σήμερα από 65 Km² σε παλαιότερα χρόνια) και βάθος (περί τα 45μ. σήμερα και περί τα 80μ. σε παλαιότερα χρόνια) λίμνη στην Ελλάδα, με σημερινό περιεχόμενο περί τα 800.000.000 μ³ νερό από 2.200.000.000 μ³ κατά τη δεκαετία του '50.

1.2. ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Ο πληθυσμός του Δήμου Αμυνταίου, σύμφωνα με την τελευταία απογραφή του έτους 2001, ανέρχεται σε 8.468 κατοίκους. Ο πληθυσμός του Τ.Δ. Αγίου Παντελεήμονα ανέρχεται σε 1.110 κατοίκους (απογραφή 2001) και αποτελεί το 13,25% του συνολικού πληθυσμού του Δήμου, (Πίνακας 1).

Πίνακας 1: Δήμος Αμυνταίου. Πραγματικός πληθυσμός 2001.

Δημοτικό Διαμέρισμα	Μόνιμος Πληθυσμός 2001
Δ.Δ. Αμυνταίου	4.407
Δ.Δ. Αγίου Παντελεήμονα	1.110
Δ.Δ. Κέλλης	805
Δ.Δ. Κλειδίου	139
Δ.Δ. Ξινού Νερού	1.229
Δ.Δ. Πετρών	444
Δ.Δ. Ρόδωνος	107
Δ.Δ. Φανού	137

Πηγή: Απογραφή ΕΣΥΕ 2001

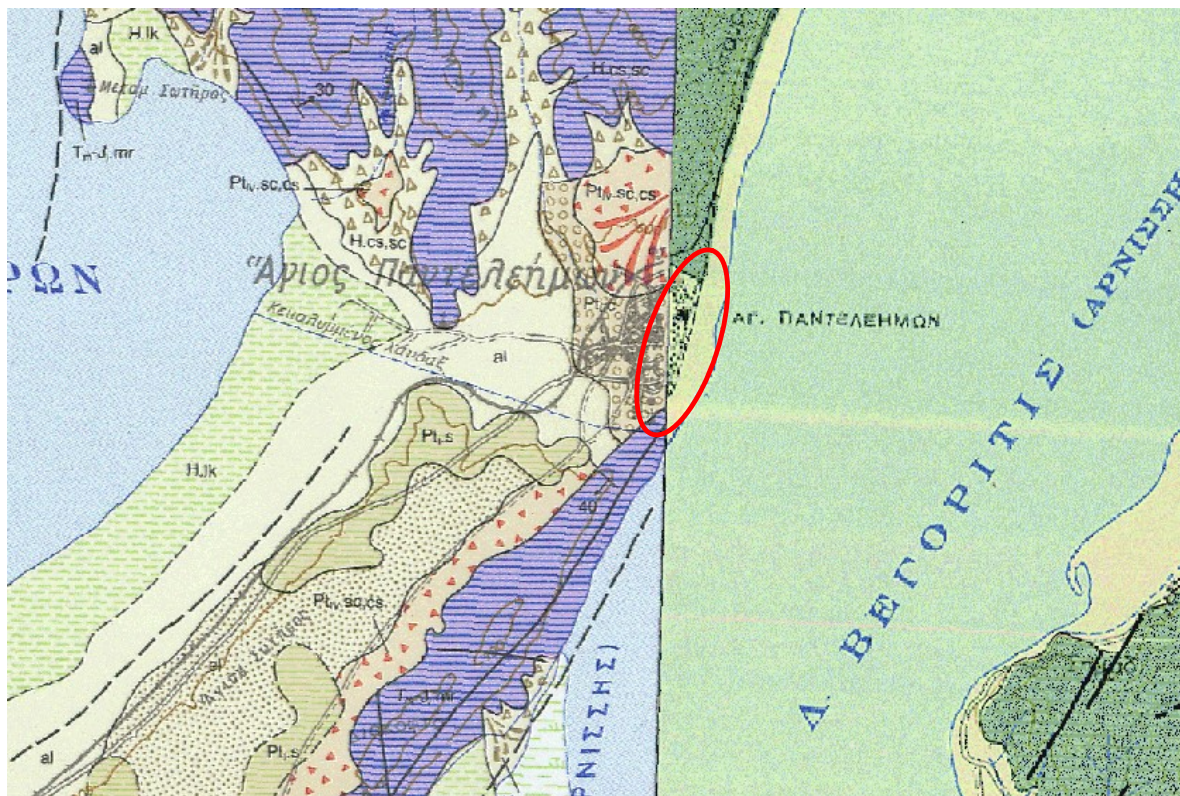
1.3. ΓΕΩΛΟΓΙΑ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ

Το γεωλογικό υπόβαθρο της ευρύτερης περιοχής μελέτης ανήκει στην Πελαγονική ζώνη των εσωτερικών Ελληνίδων. Η Πελαγονική ζώνη με διεύθυνση ΒΒΔ-ΝΝΑ εκτείνεται από τα Σκόπια προς τους Ελληνικούς όγκους του Βόρα, του Βέρνου, του Βερμίου, των Πιερίων, του Ολύμπου, του Πηλίου και της Βόρειας Εύβοιας. Στη συνέχεια κάμπτεται προς τις Σποράδες και περιλαμβάνει τα νησιά Σκιάθος, Σκόπελος και Σκύρος.

Η Πελαγονική ζώνη συγκροτείται από το κρυσταλλοσχιστώδες υπόβαθρο, τους γνευσιωμένους γρανίτες, τα ημιμεταμορφωμένα Περμο-Τριαδικά πετρώματα, τα δύο ανθρακικά καλύμματα Τριαδικού-Ιουρασικού, τους οφειόλιθους και τα Ανωκρητιδικά επικλυσιογενή ιζήματα, τα οποία περιγράφονται στη συνέχεια αναλυτικά από τα παλαιότερα προς τα νεότερα.

Οι σχηματισμοί που συναντώνται στην ευρύτερη περιοχή μελέτης, σύμφωνα με το απόσπασμα του γεωλογικού χάρτη του Ι.Γ.Μ.Ε. (Σχήμα 1), φύλλα Πτολεμαΐδα και Πύργου, κλίμακας 1:50.000, είναι οι εξής, από τους νεότερους προς τους παλαιότερους:

- **Σύγχρονες αλλουβιακές αποθέσεις (al)**, Ολοκαινικής ηλικίας που αποτελούνται από άμμους, αμμούχες αργίλους και χαλίκια.
- **Σύγχρονος τυρφώνας (pt)**, Ολοκαινικής ηλικίας.
- **Ελουβιακός μανδύας (el)**, Ολοκαινικής ηλικίας, ο οποίος σχηματίζεται από την αποσάθρωση των υποκείμενων σχηματισμών Προαστείου και Περδίκια. Ο ελουβιακός μανδύας αποτελείται από ερυθρό, αργιλοαμμώδες υλικό με διάσπαρτες κροκάλες εκεί όπου υπέρκειται του σχηματισμού Προαστείου και από αμμώδες, καστανοκίτρινο υλικό εκεί όπου υπέρκειται του σχηματισμού Περδίκια.
- **Σύγχρονοι κώνοι κορημάτων και πλευρικά κορήματα (H.cs,sc)**, ηλικίας Ολοκαίνου.
- **Πρόσφατες λιμναίες αποθέσεις (H.lk)**, ηλικίας Ολοκαίνου, οι οποίες αποτελούνται από λεπτόκοκκες άμμους, αμμούχες έως ασβεστούχες αργίλους, ασβεστολιθική και οργανική ιλύ.
- **Παλαιά πλευρικά κορήματα, κώνοι κορημάτων και ριπιδοειδείς κώνοι αλλουβίων (Ptiv.sc,cs)**, ηλικίας Ανώτερου Πλειστόκαινου, τα οποία συναντώνται περισσότερο ή λιγότερο συγκολλημένα και αποτελούνται από γωνιώδη θραύσματα ποικίλου μεγέθους και σύστασης, αντιπροσωπευτικών της λιθολογικής δομής των ανάντη ορεινών όγκων ή λοφοσειρών, εγκλεισμένα σε αργιλοαμμούχο θεμελιώδη μάζα, συνήθως καστανοκίτρινης χροιάς.

Σχήμα 1: Απόσπασμα γεωλογικού χάρτη του Ι.Γ.Μ.Ε. κλίμακας 1:50.000, φύλλα Πτολεμαΐδα και Πύργοι, όπου στον κόκκινο κύκλο περικλείεται η περιοχή μελέτης (το σχήμα είναι άνευ κλίμακας).

- **Σχηματισμός Περδίκια (Ptl.s)**, ηλικίας Κατώτερου - Μέσου Πλειστόκαινου, ο οποίος αποτελείται από ποταμολιμναία ιζήματα που εξελίσσονται σε λιμνοτελματικά στον κεντρικό βυθισμένο τομέα της τάφρου Άρδασσας-Πτολεμαΐδας-Βεγοριτίδας.
- **Ο σχηματισμός Προαστείου (Pti.c)**, ηλικίας Κατώτερου - Μέσου Πλειστόκαινου (Βιλλαφράγκιο), ο οποίος αποτελεί ένα σύστημα ποταμοχειμάρριων αποθέσεων, που επικάθεται ασύμφωνα στα νεογενή ιζήματα. Στο σχηματισμό αυτό συναντώνται πολύμικτα κροκαλοπαγή, με κροκάλες ποικίλου μεγέθους καλώς στρογγυλεμένες, με φακοειδείς ενστρώσεις αμμούχων αργίλων και ψηφιδομιγών άμμων.
- **Κρυσταλλικοί ασβεστόλιθοι και μάρμαρα (Tm-Jl mr)**, ηλικίας Μέσου Τριαδικού – Κατώτερου Ιουρασικού, τα οποία εμφανίζονται λευκά ως τεφρόλευκα, με κατά θέσεις ανοικτόφαιες αποχρώσεις και είναι κυρίως συμπαγή χωρίς εμφανή στρώση, με παρεμβολές δολομιτών και δολομιτικών μαρμάρων.

Ο οικισμός του Αγίου Παντελεήμονα, σύμφωνα με το απόσπασμα του γεωλογικού χάρτη (Σχήμα 1), εδράζεται ως επί το πλείστον επάνω στο σχηματισμό Προαστείου (Pti.c), ενώ μικρό τμήμα αυτού εδράζεται επάνω στις σύγχρονες αλλουβιακές αποθέσεις (al), καθώς και στα παλαιά πλευρικά κορήματα, κώνους κορημάτων και ριπιδοειδείς κώνους

αλλουβίων (Ptiv.sc.cs). Μετά από επίσκεψη στην περιοχή από την ομάδα μελέτης παρατηρήθηκε ότι ένα μικρό τμήμα του οικισμού του Αγίου Παντελεήμονα εδράζεται πάνω στους κρυσταλλικούς ασβεστόλιθους και τα μάρμαρα (Tm-Jl mr). Όσον αφορά το παραλίμνιο τμήμα του οικισμού Αγ. Παντελεήμονα, όπου θα πραγματοποιηθεί η ανάπλαση, αυτό εδράζεται στο σχηματισμό των σύγχρονων αλλουβιακών αποθέσεων, και του σχηματισμού του Προαστίου. Επίσης δύο μικρά τμήματα ένα στο ΝΝΔ και ένα μικρότερο στο ΒΒΑ εδράζονται πάνω στους κρυσταλλικούς ασβεστόλιθους και τα μάρμαρα.

Το έδαφος της περιοχής ανάπλασης αποτελείται από υλικά αποσάθρωσης της περιοχής ανάντη του Αγίου Παντελεήμονα. Όπως αναφέρθηκε και ανωτέρω οι περιοχή ανάντη του οικισμού του Αγίου Παντελεήμονα συνίσταται από ασβεστολιθικά πετρώματα με αποτέλεσμα τα υλικά αποσάθρωσης της περιοχής να αποτελούνται κατά κύριο λόγο από ασβεστολιθικό υλικό.

1.4. ΧΡΗΣΕΙΣ ΓΗΣ

Ανέκαθεν στην περιοχή της Βεγορίτιδας αναπτύσσονταν δραστηριότητες αγροτοκτηνοτροφίας. Οι κυριότερες καλλιέργειες στην περιοχή είναι τα αμπέλια, τα σιτηρά, τα ζαχαρότευτλα και το καλαμπόκι. Τα πλούσια υδροφόρα αποθέματα της περιοχής έχουν θετική επίδραση στην ανάπτυξη της χλωρίδας. Αυτό διαφαίνεται και από τις πλούσιες σε ζωή λίμνες της περιοχής, όπως: τη Βεγορίτιδα που είναι άμεσα συνδεδεμένη αλλά και τη λίμνη Πετρών που επικοινωνεί με την πρώτη με τεχνητή υπόγεια σήραγγα.

Η λίμνη Πετρών η οποία και βρίσκεται σε απόσταση 1Km ΒΔ από το Δήμο Αμυνταίου. Έχει επιφάνεια 8Km², σε υψόμετρο 572m πάνω από τη θάλασσα και φιλοξενεί μεγάλο αριθμό σπάνιων πουλιών και αμφίβιων.

1.5. ΥΔΡΟΛΟΓΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Η λίμνη Βεγορίτιδα αποτελεί το χαμηλότερο σημείο του συμπλέγματος των λιμνών Ζάζαρης, Χειμαδίτιδας και Πετρών, των οποίων δέχεται τα νερά μέσα από σύστημα διωρύγων και σήραγγας. Τροφοδοτείται από τα υδατορέματα Φαράγγι, Πεντάβρυσο (Σολού), 'νω Γραμματικού, Παναγίτσας, 'ρνισσας και της λεκάνης απορροής της (με τους ορεινούς όγκους του Βόρρα και του Δυτικού Βερμίου), η έκταση της οποίας ανέρχεται σε 1853 km².

1.6. ΚΛΙΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Το κλίμα της περιοχής χαρακτηρίζεται ως ηπειρωτικό, με έντονες χιονοπτώσεις και κρύο το χειμώνα, βροχοπτώσεις τη φθινοπωρινή περίοδο και ζέστη το καλοκαίρι στα χαμηλά

υψόμετρα, με τάση μείωσης αυτής στα μεγαλύτερα υψόμετρα. Επίσης, έντονη είναι η παρουσία χιονοπτώσεων στα μεγάλα υψόμετρα.

Λόγω της ιδιαίτερης γεωγραφικής θέσης της περιοχής μελέτης το χιόνι εμφανίζεται κατά τους χειμερινούς μήνες και οι παγετοί είναι συχνοί κατά τη διάρκεια των μηνών αυτών. Ακόμη, η ομίχλη είναι συχνό φαινόμενο κυρίως τους χειμερινούς μήνες αλλά και για μεγάλα χρονικά διαστήματα της άνοιξης και του φθινοπώρου.

Συγκεκριμένα η μέση μέγιστη μηνιαία θερμοκρασία για την περιοχή κυμαίνεται στους 32.9 C κατά το μήνα Ιούλιο και η μέση ελάχιστη στους 5.4 C κατά το μήνα Ιανουάριο, ενώ η σχετική υγρασία κυμαίνεται από 43.7% τον Ιούλιο μέχρι 73.7% τον Ιανουάριο. Η μέση μηνιαία βροχόπτωση, παρουσιάζεται μέγιστη το Δεκέμβριο (+800 mm) και ελάχιστη τον Ιούλιο-Αύγουστο (+560 mm).

1.7. ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΕΞΕΛΙΞΗ

Η περί της λίμνης ιστορική αναδρομή ξεκινάει από τα αρχαία ακόμη χρόνια, η εύφορη γη έκαναν την περιοχή του Αγίου Παντελεήμονα τόπο ελκυστικό για μόνιμες εγκαταστάσεις, έχουν βρεθεί αντικείμενα που μαρτυρούν ιστορικά δεδομένα από τον 3ο πχ αιώνα. Το όνομα της τεκμηριωμένα σώζεται από αρκετές χιλιετίες (Lacus Begorritis κατά τα Ρωμαϊκά χρόνια).

Όσον αναφορά τον οικισμό η παλαιότερη ονομασία του χωριού ήταν Πάτελε ενώ δεν υπάρχουν στοιχεία για την πρώτη κατοίκηση του. Η αρχαιολογική σκαπάνη το 1897, υπό την επίβλεψη της Ρωσικής αρχαιολογικής σχολής, έφερε στο φως ευρήματα νεολιθικού οικισμού, σε γεωγραφική θέση μεταξύ των λιμνών Πετρών και Βεγορίτιδος, που σήμερα βρίσκονται στο αρχαιολογικό μουσείο της Κωνσταντινούπολης. Ένας από τους παλαιότερους οικισμούς της περιοχής, διατηρεί αρκετά στοιχεία από τη μεσαιωνική ρυμοτομία, με την ιδιαίτερα πυκνή δόμηση και τους φιδωτούς, στενούς δρόμους. Από τη φάση αυτή του οικισμού, εκτός από τη πολεοδομική οργάνωση.

Κατά τα νεώτερα έτη με την μετονομασία του οικισμού του Οστρόβου σε Άρνισσας, οριστικοποιήθηκε και η ονομασία της λίμνης σε Βεγορίτιδα από λίμνη Οστρόβου ή Κέλλη που ήταν γνωστή κατά τα παλαιότερα χρόνια.

2. ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

2.1. ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

Η ταυτότητα της Βεγορίτιδας είναι σύνθετη και αρκετά ενδιαφέρουσα καθώς αποτελεί έναν υδροβιότοπο με ποικίλα και δυναμικά χαρακτηριστικά. Είναι θερμή μονομεικτική, με υψηλή περιεκτικότητα σε νιτρικό άζωτο και με αυξανόμενο ευτροφισμό. Παρουσιάζει ακανόνιστη υδραυλική συμπεριφορά και αποτελεί κλασσικό παράδειγμα καρστικής λίμνης που η εκφόρτωσή της γίνεται υπόγεια μέσω φυσικών αγωγών.

Γενικά στην ευρύτερη υδρολογική λεκάνη της Βεγορίτιδας λειτουργούν σήμερα 3 υδροηλεκτρικά εργοστάσια που αντλούν ύδατα από τον υδροφορέα της και έχουν δημιουργήσει σοβαρότατο πρόβλημα στον υδάτινο ισοζύγιο της λίμνης.

Σημαντικός είναι και ο ρόλος της λίμνης στις σημαντικές παραλίμνιες αγροτικές δραστηριότητες των κατοίκων των γύρω οικισμών, για τις οποίες η λίμνη αποτελεί τροφοδότη ζωής.

Η σημερινή κατάσταση της λίμνης προσδιορίζεται όμως και από συγκεκριμένα σημαντικά προβλήματα, τα οποία γενικότερα είναι δύο ειδών:

2.1.1. ΠΟΣΟΤΙΚΗ ΥΠΟΒΑΘΜΙΣΗ

Η Λίμνη Βεγορίτιδα παρουσιάζει στην μακρόχρονη πορεία της πολλές διακυμάνσεις στην στάθμη της. Πριν δεκαπέντε χρόνια η στάθμη της λίμνης ήταν στο υψόμετρο των 525 μέτρων ενώ σήμερα έχει πέσει κάτω από το υψόμετρο των 513 μέτρων. Αντίστοιχη μείωση παρατηρείται στον όγκο της κατά 60% και της επιφάνειάς της κατά 30%. Όπως αναφέρονται στα πορίσματα επιτροπών της υπ' αριθμόν 1067/27-07-94 απόφασης Γεν. Γραμματέα Δυτικής Μακεδονίας κύριες αιτίες πτώσης της στάθμης της λίμνης είναι οι εξής:

- Βιομηχανικές χρήσεις των υδάτων
- Αρδευτικές χρήσεις των υδάτων (γεωργικές)
- Φυσικές αιτίες (διαρροές από φυσικές καταβόθρες, ανομβρία τελευταίων ετών, απώλειες λόγω εξάτμισης).

2.1.2. ΠΟΙΟΤΙΚΗ ΥΠΟΒΑΘΜΙΣΗ

Ως πηγές ρύπανσης της λίμνης Βεγορίτιδας αναφέρονται:

- Η λειτουργία των υδροηλεκτρικών και ατμοηλεκτρικών εργοστασίων της κρατικής ΔΕΗ στην περιοχή, τα απόβλητα των οποίων μέσω του ρέματος Σουλού αλλά και άλλων γεωλογικών σχηματισμών οδηγούνται μέσα στη λίμνη.

- Η ανεξέλεγκτη απόρριψη των ακατέργαστων αστικών λυμάτων των οικισμών της ευρύτερης περιοχής (όχι μόνον των παραλιμνίων).
- Τα αποπλύματα της ευρύτερης υδρολογικής λεκάνης των 1853 μ² τα οποία μέσω των όμβριων υδάτων οδηγούνται μέσα στη λίμνη και περιέχουν επικίνδυνους ρυπαντές προερχόμενους τόσο από την αγροτική δραστηριότητα (λιπάσματα & φυτοφάρμακα) όσο και από τα αστικά επιφανειακά απόβλητα μεγάλων αστικών βιομηχανικών κέντρων που βρίσκονται εντός της υδρολογικής λεκάνης, όπως η Πτολεμαΐδα και το Αμύνταιο.
- Την καθημερινή πρακτική απόρριψης εντός της λίμνης μέσω βυτίων, των αστικών βοθρολυμμάτων όλων των οικισμών του Δήμου Βεγορίτιδας αλλά και των Δήμων Αμυνταίου και Φιλώτα που μπορεί να αγγίξει το ισοδύναμο 11.000 κατοίκων.
- Από την απόπλυση των παραλιμνίων γεωργικών επιφανειών από όμβρια ύδατα προξενείται μεγάλη επιβάρυνση στην λίμνη, λόγω της λίπανσης από φωσφορικά και νιτρικά λιπάσματα.

2.2. NATURA 2000

Αποτελεί εξαιρετικής σημασίας υδροβιότοπο καθώς φιλοξενεί πολλά και σπάνια είδη πουλιών και ψαριών. Σήμερα η λίμνη εντάσσεται στη ζώνη προστασίας της NATURA 2000 (κωδικός GR1340004) και αποτελεί καταφύγιο θηραμάτων σύμφωνα με τον νόμο 177/75.

Η χλωρίδα της περιοχής δεν είναι και τόσο πλούσια λόγω του βραχύδου του εδάφους. Ιδιαίτερος λόγος πρέπει να γίνει για τους καλαμώνες της περιοχής που κυριαρχούνται από *Phragmites australis*.

Παρ' όλων των περιβαλλοντικών προβλημάτων που αντιμετωπίζει η περιοχή, εξακολουθεί να αποτελεί σημαντικό τόπο αναπαραγωγής, διατροφής και ανάπαυσης για πολλά είδη πτηνών ιδιαίτερα αρπακτικών. Ενδεικτικά αναφέρονται τα είδη *Triturus cristatus* και τα ασπόνδυλα (που τονίζουν την αξία της πανίδας της περιοχής) *Agrodiaetus (admetus & ripartii)*, *Leptidea duponchelli*, *Freyeria trochylus*, *Strymonidia pruni*, *Pieris ergane* κλπ.

Στα αναπαραγόμενα είδη περιλαμβάνονται ο Μικροτσικνιάς *Ixobrychus minutus* (40 ζεύγη), η Λαγγόνα *Phalacrocorax pygmaeus* (περίπου 10 ζεύγη), ο Ασπροπάρης *Neophron percnopterus*, ο Φιδαετός *Circaetus gallicus*, ο Καλαμόκιρκος *Circus aeruginosus*, ο Λιβαδόκιρκος *Circus pygargus* (1-3 ζεύγη), η Αετογερακίνα *Buteo rufinus* (2+ ζεύγη), ο Χρυσαιτός *Aquila chrysaetos* (1 ζεύγος) και το Ποταμογλάρονο *Sterna hirundo* (5-8 ζεύγη). Επίσης εμφανίζεται ο Θαλασσαετός *Haliaeetus albicilla*. Στα υδρόβια πουλιά που

ξεχειμωνιάζουν περιλαμβάνονται το Σκουφοβουτηχτάρι *Podiceps cristatus* (3.500), το Φερεντίνι *Netta rufina* (μέγιστο 150) και η Φαλαρίδα *Fulica atra* (23.000).

3. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

3.1. ΓΕΝΙΚΑ

Η λίμνη σε συνδυασμό με τους γύρω ορεινούς όγκους της περιοχής (Βόρας και Βέρμιο) αποτελούν μία σύνθεση εξαιρετικού φυσικού κάλλους που προσφέρεται για πληθώρα τουριστικών και αθλητικών δραστηριοτήτων.

Η παραλιακή δημοτική οδός εκτείνεται σε όλο περίπου το μήκος ανάπτυξης του οικισμού του Αγ. Παντελεήμονα. Εξαιτίας της σπουδαιότητας της περιοχής ως υδροβιότοπος και καταφύγιο θηραμάτων η επέμβαση στην περιοχή οφείλει να σεβαστεί το φυσικό περιβάλλον, αλλά και να το αναδείξει λόγω της θέσης και της θέας. Η πρόταση αποσκοπεί στην οργάνωση κίνησης πεζών και οχημάτων, κυρίως για τον περιορισμό της όχλησης, Η κεντρική ιδέα επικεντρώνεται στην οριζόντια κίνηση, όπου οι ρυθμοί διατηρούνται ήπιοι, για την εξυπηρέτηση της αναψυχής, του περιπάτου, της στάσης και της απόλαυσης του φυσικού κάλλους της περιοχής, παράλληλα με την εξυπηρέτηση των οχημάτων.

3.2. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΜΕΛΕΤΗΣ

Ο σχεδιασμός περιλαμβάνει την παραλιακή δημοτική οδό που γεινιάζει με την οριογραμμή της παρόχθιας ζώνης, σύμφωνα με την Απόφαση 72868/3526/07 (ΦΕΚ-470/Δ/2-10-07), η οποία ισχύει από 2-10-07 (ΦΕΚ-470/Δ/07) περί «Καθορισμού όχθης και παρόχθιας ζώνης, στην περιοχή του Δημοτικού Διαμερίσματος Αγίου Παντελεήμονα στην λίμνη Βεγορίτιδα του Δήμου Αμυνταίου, Νομού Φλώρινας». Όλη η υπόλοιπη περιοχή από το πρώτο δυτικά πλάτωμα της νοτιοδυτικής καθόδου προς τη λίμνη μέχρι και το ανατολικότερο πλάτωμα μετά την βορειοανατολική κάθοδο προς τη λίμνη και ανατολικά των κατασκηνωτικών εγκαταστάσεων θα μελετηθεί σε επόμενη φάση σχεδιασμού και χρηματοδότησης.

Η σημερινή παραλιακή οδός στα όρια του οικισμού προτείνεται να παραλάβει νέα ασφαλτόστρωση από τον πρώτο κόμβο στα δυτικά. Η ασφαλτόστρωση αυτή θα διακόπτεται σημειακά από ζώνες πλακοστρωμένες και θα διαμορφωθεί το πεζοδρόμιο που συνορεύει με την οδό.

3.3. ΥΛΙΚΑ

Η παραλιακή οδός του οικισμού του Αγίου Παντελεήμονα θα παραλάβει νέα ασφαλτόστρωση από τον πρώτο κόμβο στα δυτικά. Η ασφαλτόστρωση αυτή θα διακόπτεται σημειακά από ζώνες πλακοστρωμένες με πελεκητή πέτρα τοπικής προέλευσης μέσω διαστάσεων 20x20x12 εκατοστών (φωτ. 1). Συγκεκριμένα οι ζώνες αυτές θα διαμορφώνουν τις διαβάσεις (συνολικά τέσσερεις). Η κάθε διάβαση διαστάσεων 3,00x6,50μ. τοποθετείται μεταξύ των ρείθρων και συνοδεύεται από λωρίδες πέτρας πλάτους 50εκ. και σε απόσταση μεταξύ τους (τρεις πριν και τρεις μετά), για προειδοποίηση μείωσης της ταχύτητας.

Στη δεύτερη από δυτικά διάβαση και συγκεκριμένα στη συμβολή της καθόδου βορειοανατολικά της εκκλησίας επιστρώνεται χονδρόπλακα σε επιφάνεια 72 τ.μ. περίπου, καθώς στο σημείο αυτό συγκεντρώνεται μεγάλη ποσότητα ομβρίων (διέλευση διευθετημένου ρέματος και λόγω έντονης κλίσης), με αποτέλεσμα την επάλληλη καταστροφή του οδοστρώματος μέχρι σήμερα.

Φωτ. 1: Πέτρα τοπικής προέλευσης.

3.4. ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ

Στα πεζοδρόμια θα τοποθετηθούν σε διάφορα σημεία ξύλινοι κυκλικοί κάδοι απορριμμάτων (φωτ. 2).

Φωτ. 2: Ξύλινος κάδος απορριμμάτων.

3.5. ΟΔΟΦΩΤΙΣΜΟΣ

Ο μελλοντικός φωτισμός της παραλιακής οδού θα πραγματοποιηθεί από ψηλούς ιστούς ύψους 7μ.. Στα πλαίσια του τρέχοντος έργου θα εγκατασταθούν οι σωληνώσεις προστασίας καλωδίων και τα σχετικά φρεάτια έλξης καλωδίων, ως οι αναγκαίες υποδομές.

3.6. ΣΗΜΑΝΣΗ

Στη περιοχή μελέτης τοποθετούνται σε καίρια σημεία οι κατάλληλες πινακίδες σήμανσης για την κίνηση των πεζών και των οχημάτων.